

Oplysninger om, hvor mange Sager der har været behandlet ved disse Voldgiftsdomstole; og hvorledes de er blevet behandlet, og det hedder der, at der i de 4—5 Aar — indtil 1911 — 12 —, hvori Loven har virket, har været behandlet 8 603 Sager, hvoraf 270 er afvist eller hævet og 5 674 afgjort ved Forlig, altsaa slet ikke er kommet til Paakendelse, men er afgjort paa Sagens første Stadium, og at kun 2 659 Sager er blevet afgjort ved Voldgiftskendelse. Jeg synes, det har nogen Interesse at kende disse Tal. De viser, at i det langt overvejende Antal Tilfælde er Parterne blevet forligt allerede ved det første Møde med Voldgiftsmanden, og derved er der opnaaet en baade billigere og hurtigere Behandling, hvilket jo er de to gode Ting, man gerne vilde opnaa ved Loven, da den i sin Tid blev gennemført.

Man har ogsaa fra den Tid — det ligger altsaa langt tilbage, men er det eneste Fingerpeg, der foreligger for os i den Henseende — nogle Oplysninger om, hvordan Omkostningerne har stillet sig, idet Folketingsudvalget har søgt Oplysning om Omkostningerne ved Sagens Afgørelse. Det oplyses, at de har varieret fra 18 Kr. i Hillerslev-Hundborg Herred i Thisted Amt til 89 Kr. i Stubbekøbing Herred. Det er altsaa Omkostningerne ved Kendelser. I Folketingsudvalget fandt man, at Forskellen mellem det højeste og det laveste af disse Tal var temmelig stor, og man indsatte da den Bestemmelse, at Udgifterne ved en enkelt Sag ikke maatte overstige 55 Kr. Ved samme Lejlighed oplystes det i Folketingsudvalget, at Omkostninger ved Sager, i hvilke der var indgaaet Forlig, varierede fra 10 til 24 Kr. Da disse Sager er det langt overvejende Antal, er der her et Fingerpeg om, at det foruden at have været en hurtig ogsaa har været en billig Fremgangsmaade til Afgørelse af disse Tvistigheder.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling og Vedtagelse her i Tinget.

A. P. Hansen: Det ærede første tingvalgte Medlem (Nygart) har givet en kort Redegørelse for og Skildring af Lovens Fremkomst og Gang gennem Rigsdagen. Det gælder om denne Lov som om de fleste andre, at der kan rejses Betænkeligheder ved den paa forskellige Punkter, men i Almindelighed tror jeg at turde sige, at Loven har været tilfredsstillende for Befolkningen, og da de Ændringer, der nu ønskes foretaget i Loven, kun er af praktisk Natur, kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale

det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse her i Tinget.

S. Rasmussen: Som det er oplyst af det ærede første tingvalgte Medlem (Nygart), er denne Sag behandlet flere Gange i Rigsdagen; men siden den sidste Behandling har vi faaet en ny Retsplejeordning. Jeg skylder at sige, at det har været en stor Fordel, at de her omhandlede Tvistigheder, hvis Afgørelse under den gamle Retsordning kunde tage meget lang Tid, igennem disse Voldgiftsretter har kunnet afgøres hurtigt. Den gamle Fremgangsmaade var tit uheldig, navnlig fordi Talen er om Husdyr, idet disse da i mange Tilfælde kom til at staa hen, uden at man vidste, om Afgørelsen faldt til den ene eller den anden Side. Det kunde ofte medføre, at der løb saa store Udgifter paa, at disse blev større end den Sum, Dyret var værd. Derfor har Loven virket tilfredsstillende, og jeg tror at turde sige, at den særlig i de sidste Aar har virket mere tilfredsstillende end i de første, hvilket maaske ogsaa kommer af, at Befolkningen og Voldgiftsmændene er blevet mere kendt med Loven. Jeg kan godt se, at der fra Juristers Side maaske kan rejses nogle Indvendinger mod at have særlige Retsafgørelser i Tvistigheder vedrørende Handel med Husdyr, og saadanne Indvendinger er jo ogsaa kommet frem ved de tidligere Lejligheder, da denne Sag har været til Behandling i dette Ting og i Folketinget.

Men med Hensyn til Spørgsmaalet om paa ny at vedtage Loven vejer det Forhold tungt, som allerede er draget frem, men som jeg ønsker at understrege paa ny, nemlig at den Del af Befolkningen, for hvem denne Lov særlig kommer til at virke, altsaa Landmændene — det er jo navnlig dem, der handler med Husdyr, selv om ogsaa andre gør det — har følt sig tilfreds med Loven, og ønsker at beholde den. Derfor vilde jeg ogsaa have kunnet anbefale, at vi vedtog dette Lovforslag, saaledes som det foreligger. Da nu imidlertid det ærede første landstingsvalgte Medlem har sagt, at han kunde ønske nogle Oplysninger om, hvor mange Sager der er blevet forligt, og da jeg synes, der kunde være andre Ting, som det vilde være heldigt at faa oplyst i et Udvalg, f. Eks. med Hensyn til det, jeg berørte før: hvad der kan gøres gældende fra Juristernes Side, kunde jeg ønske, at Sagen maatte blive henvist til et Udvalg, hvor man da nærmere kan drøfte disse Ting. Men jeg kan paa mit Partis Vegne udtale, at vi gerne vil være med til at